

č. 4, 06/2022

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

foto: Iveta Schimmerová

Loučení s Robíkem z planety Antisenzopronumerikon

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ★ Exkurze
- ★ Projekty
- ★ Soutěže
- ★ Kukátko do první a třetí třídy
- ★ Střípky ze školní družiny
- ★ Rozhovor
- ★ Povídka na pokračování
- ★ Seriály
- ★ Zábavníček

Exkurze do elektrárny

Vpátek 22. dubna 2022 jste mohli před začátkem vyučování zpozorovat u školy nebývalý ruch. To proto, že celý druhý stupeň odjížděl na exkurzi.

22. dubna se slaví Den Země, exkurze byla tedy přímo postavená na míru jako oslava tohoto ekologického dne. Jeli jsme totiž do ekologických elektráren poblíž Třebíče, do Dukovan a Dalešic.

Dukovanská elektrárna vyrábí energii z jádra, je to elektrárna tepelná. To znamená, že teplo z jádra uranu ohřeje vodu, vytvoří se pára, která roztáčí turbínu a ta pomocí hřídele otáčí generátorem. Generátor vyrábí elektrickou energii.

Dalešická vodní elektrárna přeměňuje pohybovou energii vody přitékající na turbíny z Dalešické přehrady. Je to jedna ze tří českých přečerpávacích elektráren.

Obě elektrárny patří skupině ČEZ. Firma velmi aktivně podporuje mladé zájemce a absolventy různých škol, kteří mají o práci v elektrárnách zájem.

Jindřiška Ryparová a Alex Oswald, VII. třída

Vroce 1970 Československo se Sovětským svazem ratifikovalo smlouvu na výstavbu dvou jaderných elektráren. Práce na projektu začaly o čtyři roky později a samotná stavba pak v roce 1978. V letech 1985-1987 byly uvedeny do provozu čtyři energetické jednotky s tlakovodními reaktory. Všechny čtyři jsou stále v provozu. Během více než třicetiletého provozu byla v rámci pravidelné údržby nebo probíhajících modifikací obměněna a modernizována široká řada zařízení a bezpečnostních systémů. Jen za posledních deset let bylo investováno přes 18 miliard korun. V roce 2020 elektrárna Dukovany také slavnostně představila největší jadernou vinici v bezprostřední blízkosti elektrárny. Přímo pod chladicími věžemi roste 2040 vinných hlav odrůd Sauvignon a Ryzlink rýnský. V roce 2021 byly v areálu elektrárny postaveny včelíny. V říjnu roku 2021 bylo poprvé sklizeno hroznové víno z vinohradu v areálu elektrárny.

Zajímavost: Dukovany vyrobily tolik elektřiny, že by to stačilo celé ČR na 8 let.

Přečerpávací vodní elektrárna Dalešice se nachází pod hrází vodní nádrže Dalešice a spolu s ní tento energetický komplex tvoří vodní nádrž Mohelno. Výkon elektrárny dosahuje 4x120 MW. Elektrárna je součástí komplexu Dukovany. Pro veřejnost je v areálu elektrárny umístěno informační centrum. V roce 2007 byla dokončena rekonstrukce všech turbín a byl zvednut výkon z původních 450 MW na 480 MW. Střídavě jsou používána obvykle pouze jedno či dvě soustrojí, všechny čtyři jen velmi zřídka. V roce 2015 došlo k rekonstrukci a zavedení nového řídicího systému elektrárny, došlo také k výměně kontrolního zařízení elektrických rozvodů. V roce 2020 překonala elektrárna rekord v množství vyrobené energie za rok.

Zajímavost: Dalešická přehrada má nejvyšší sypanou hráz u nás.

Ondřej Bezděk, VII. třída

Návštěva výstavy HLAVOLAMY A RÉBUSY v Olympii

V rámci Klubu zábavné logiky a deskových her, jehož členy je 13 „čtvrtáků“, jsme v plném počtu vyrazili jedno květnové odpoledne na interaktivní výstavu Hlavolamy a rébusy, která byla nainstalována v nákupní pasáži OC Olympia Brno.

Tato interaktivní výstava návštěvníkům umožňovala kreativní řešení matematických úloh. Mohli jsme tak experimentovat a zkoušet, že matematika nemusí být vždy jen abstraktní a obtížná. Ale právě naopak, že dokáže dělat radost.

Výstava nabízela více než 40 exponátů, které zahrnovaly stěžejní témata, jako jsou kódy, 2D puzzle či 3D puzzle. Řešili jsme je samostatně i v menších týmech a je prima, že jsme po celý rok v „klubíku“ podporovali v rámci našich aktivit zručnost, trpělivost a hlavně zvědavost. Vše se nám při hledání řešení hodilo. K tomu jsme přidali matematický instinkt, a tak se nám spousta hlavolamů a rébusů podařilo vyřešit.

Opět jsme si potvrdili, že experimentování a zkoumání je nejen zábava, ale podporuje týmového ducha a rozvíjí myšlení, nejen to matematické.

Výstava se nám moc líbila a vy se můžete podívat na pár fotografií, které celou akci dokumentují.

Pavlaína Jouklová

My vám to všem jednou vrátíme!

Byl pátek, konec března, dne 25., roku 2022. Studený vítr foukal přes rašící osení, ale sluníčko svítilo a celý kraj zlatilo svoji jarní září.

Představte si tento obrázek. A ještě k tomu skřivánky třepotající se pod modroučkou oblohou, cestu vinoucí se mezi poli. Vůni větru a pučícího jara.

A náhle se v tom obraze vynoří patnáct sedmáků z naší školy. Jsou vyzbrojeni rýči, hráběmi a rukavicemi. A rázují si to na smluvené místo. To jsme my!

Dohodli jsme se totiž s panem Ing. Jiřím Dohnalem, který dohlíží na želešickou krajinu, že pomůžeme krajině i panu Dohnalovi. A vlastně i nám všem, co tu žijeme.

Kůrovcová kalamita, dlouhodobé sucho a snad i kdysi ne úplně šťastné zásahy člověka naši bezprostřední přírodu poznamenaly. Tak proč přírodě nevrátit aspoň část síly a krásy?

Patnáct párů rukou poctivě vykopalo deset děr, do nich posadilo ke kůlům deset stromků (kdyby někoho zajímala místní flóra, sázeli jsme

sladkoplodé jeřáby ptačí). Vlastnoručně jsme je zasypali, upevnili ke kůlům a omotali nastříhaným pletivem proti okusu – stromy stojí přece jenom v polích, kde jsou zajíci a srny ti domácí, co mohou téměř všechno.

Začíná se tu rýsovat základ budoucí aleje. Aleje, která tu s námi bude určitě celý náš život. Už napořád budeme vědět, že jsou to „naše“ stromy. Určitě je jednou budeme ukazovat našim dětem a vnoučatům. A určitě nezůstane jenom u těchto desíti stromků. Na podzim se chystáme krajině posloužit ještě víc. Sami totiž chceme několik stro-

mečků nakoupit a zasadit. Právě zasazených deset jeřábů zajistil **Český svaz včelařů, Základní organizace Ořechov za podpory Jihomoravského kraje**.

Děkujeme panu Ing. Dohnalovi, že to s námi zkusil a měl trpělivost, děkujeme ořechovským včelařům a panu starostovi Dudíkovi z Ořechova, že nám poskytli stromky a že jsme je směli zasadit. Děkujeme rodičům, že nás na akci pustili. A děkujeme počasí, že skvěle vyšlo.

My vám to všem jednou vrátíme!

žáci VII. třídy a Zuzana Dvořáková

Bystříme smysly s Robíkem

Tandemové smyslohrátky v I. oddělení se rozjely na plný plyn. Děti postupně učí Robíka používat smysly. Už mu přibýly krásné modré oči a pěkně tvarovaná ouška. Domácí úkoly si plní svědomitě, a proto můžeme pokračovat dalším smyslem – čichem.

Abychom mohli připravit pro Robíka ty nejzajímavější vůňové koktejly, museli jsme si nejdříve z papíru poskládat kalíšek, ze kterého nám nic nevypadne ani nevyteče. Kalíšek jsme naplnili aromatickými přírodninami. Ro-

bík čichal a čichal, až se mu ze všech těch vůní zatočila hlava. Robíkovi jsme představili zvíře s výborným čichem – psa. Pes je totiž nejlepší přítel člověka. A nejen to! Lidé umí jeho schopnosti využít například při stopování a lovení zvěře, vyhledávání zraněných, hlídání stáda ovcí, ochranu svého majetku atp. Psi a děti jsou hravá stvoření. Proto si každý vyzkoušel vycvičit svého pejska a povodit ho po různých překážkách. Vystačili jsme si s plyšovými pejsky a ponožkopsy.

Během programu se Zorka proměnila na tetku bylinkářku. Vysvětlila nám, jak si během léta na-

sbírat a usušit části některých rostlin. Z nich můžeme v zimě uvařit výborný čaj nebo mohou provonět náš šatník a odehnat z něj nezvané návštěvníky. Naše ručně nazdobené plátěné pytlíčky nám bylinkářka Zorka naplnila voňavou směsí na přípravu čaje. A jaký domácí úkol jsme vymysleli pro Robíka, aby si zasloužil pěkný nosík? Na příští setkání přinesl nejsilnější vůni, kterou našel doma a připomínala mu ovoce, ale ovoce to nebylo.

„Hmatovou“ lekci jsme nemohli zahájit jinak než říkankou Ahoj strýčku spojenou s masáží. Vzájemně jsem se pobavili a potěšili a hurá do akce! V hmatovém pytlíčku jsme hledali věci podle zadání – hladké, placaté, drsné, dlouhé... Ne vždy se naše odpovědi shodovaly, přesto byly správné. Nenechali jsme se Zorkou oklamat, když chtěla, abychom z pytlíčku vytáhli červenou věc. Vždyť na to přeci potřebujeme oči, hmat nám nestačí. Další výzvou pro nás byla hmatová stezka spojená s kimovkou. V deseti pytlíčcích přivázaných na šňůře mezi stromy bylo umístěno deset předmětů, které jsme museli podle hmatu poznat a zároveň si je zapamatovat. Komu se podaří sepsat na papír všech 10? Uf! Nic lehkého, Robíkův robotí mozek to naopak zvládl bez zaváhání.

pokračování na straně 6

Jak vidím, když nevidím

Vpátek 6. 5. k nám přijela nevidomá paní, kterou doprovodil vidící cvičitel psů. S sebou přivezli 2 pejsky pro osoby nevidomé, které člověku pomáhají se spoustou věcí. Pro děti si připravili hodinovou besedu, jak se vlastně tito psi cvičí, jak bychom se k nim měli chovat apod. A to nejen k vodícím psům, ale i právě k osobám nevidomým. Děti se dozvěděly, jak člověk dokáže pracovat na telefonu nebo počítači, i když nevidí. Nebo jak se někam dokáže dopravit, jak přejde silnici apod. Bylo to velice přínosné. Děti měly spoustu dotazů, kterým jsme se věnovali. Nakonec si všichni mohli pejsky pohladit.

Lucie Palečková

Tandemy

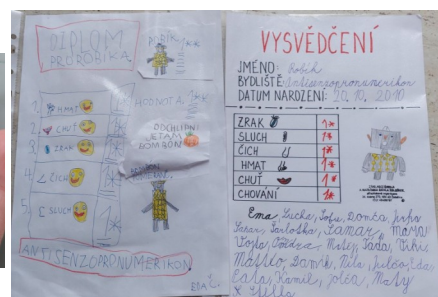
pokračování ze strany 5

Abychom si trochu odpočinuli, přesunuli jsme se do zvířecího módního salónu a pomáhali jsme zvířátkům vybrat jejich kabátek. Některé kabátky padly i nám. Jé, to bylo radosti! Hned jsme museli uspořádat módní přehlídku. A když jsme Robíkovi ukázali, jak umíme skvěle využívat i šlapky na nohách k transportu různorodých předmětů, jako je kostka, ponožka, gumové zvířátko či oříšek do krabice, byl v šoku.

Čekalo nás poslední setkání s Robíkem. Lámali jsme si hlavu, jak ho odměnit za jeho šikovnost a trpělivost. Jasně! Připravíme pro něj vysvědčení, které mu bude připomínat příjemné chvíle na naší planetě. A to jsme ještě netušili, že i Robík nám připraví překvapení. Ale pěkně po pořádku. I poslední domácí úkol splnil Robík na jedničku. Měl najít přírodniny různých geometrických tvarů, za které si vysloužil parádní ručičky. A můžeme začít zkou-

mat chuť. Největší koncentrace chuťových pohárků je v ústech a na jazyku. Jazyk musíme nejdřív podrobit pohádkové logopedické rozevčice, aby byl připravený na smršť chutí. Poslepu jsme ochutnávali a následně hádali připravené nápoje. Bez škrabošek prošlo našimi ústy několik na první pohled stejných bílých kostiček – sýr, cuketa, banán, bílá čokoláda. Každá z nich měla ale jinou chuť. Na modelu jazyka jsme Robíkovi ukázali místa, kde intenzivně vnímáme sladkou, slanou, hořkou a kyselou chuť. Během rozlučkové svačinky nám Robík předal perníkové medaile se svým portrétem a my jemu vysvědčení se samými jedničkami. Bude se nám stýskat, Robíku!!!

Milá Zorko, děkujeme Ti za pět úžasných lekcí tandemové výuky na téma Bystříme smysly s Robíkem a na podzim se těšíme na nové aktivity.
děti z I. oddělení ŠD a Iveta Schimmerová

Sokolnice Cup 2022

V první polovině května jsme se s našimi žáky zúčastnili fotbalového turnaje Sokolnice CUP 2022, kde jsme se střetli se školami ZŠ Sokolnice, ZŠ Úvoz, ZŠ Měnin, ZŠ Újezd. Náš tým ve složení Bezděk Ondřej, Bezděk Jiří, Herfort Timur, Hofman Jáchym, Mička Štěpán, Mlčák Denis, Sýkora Dominik se ukázal ve výborném světle.

Kluci odehráli velmi dobré zápasy a během celého turnaje nenašli přemožitele. Krásnou kombinací a týmovou hrou tento turnaj vyhráli. Navíc se stal Štěpán Mička i nejlepším střelcem turnaje. Kluci reprezentovali školu nad míru dobře a tímto jim chci ještě jednou poděkovat.

Štěpán Koukal

24. 5. 2022 se v Újezdu u Brna uskutečnil XIV. ročník oblastní ekoolympiády. Po dvouleté kovidové pauze se jej zúčastnily i naše čtyři týmy. V mladší kategorii Papíráčci (2. – 3. třídy) zastupovali naše družstva Natálie Berešová, Tereza Jandová, Barbora Babáková, Alex Paar, Lothar Touška a Dominika Gregorová. Starší kategorii Peťáci (4. – 5. třídy) reprezentovala také dvě družstva ve složení Jan Mička, Nikola Berešová, Zuzana Bartková, Kateřina Vlachová, Jasmína Dohnalová a Antonín Svoboda. Tito žáci postoupili ze školního kola, a mohli tak reprezentovat naši školu v kole oblastním. V Újezdu u Brna na ně čekal vědomostní test a poté 20 stanovišť s různými úkoly. Bohužel se ani jednomu z týmů

Ekoolympiáda

nepodařilo získat dostatečný počet bodů na to, aby se umístil na předních pozicích. Věřím, že v příštím roce budeme úspěšnější. Všem zúčastněným patří velký dík za reprezentaci školy.

Michal Špirit

Televizní okénko 1. třídy

Hezký den! Máme tu pro Vás **POSLEDNÍ DÍL** oblíbeného seriálu o všedním i nevšedním životě našich prvňáčků!

1

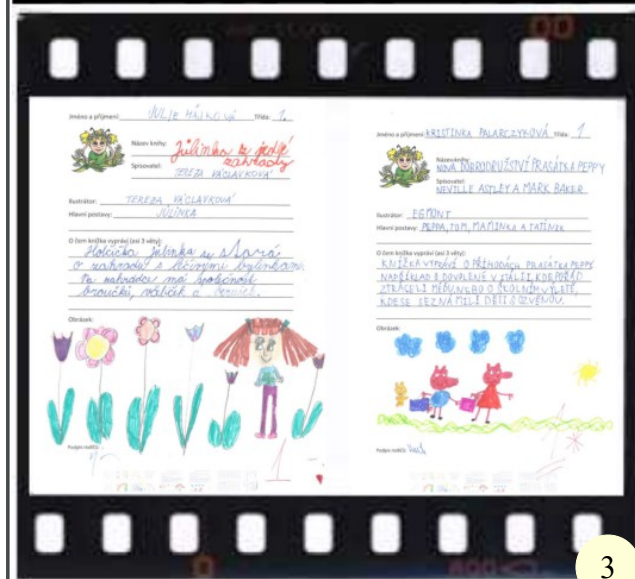
UŽ UMÍME NAPSAT VŠECHNA PÍSMENKA ABECEDY, ALE JEŠTĚ SE MUSÍME NAUČIT PSÁT VELKÁ PSACÍ PÍSMENKA...

2

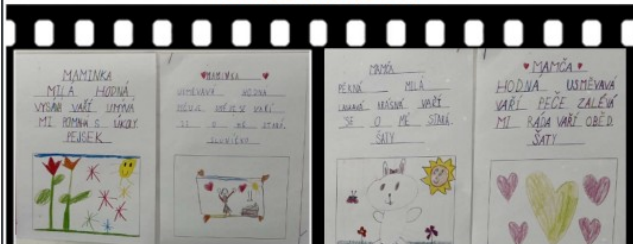
ZAČÍNÁME ČÍST KNÍŽKY A PÍŠEME ČTENÁŘSKÉ LISTRY...

3

DEN MATEK

4

Televizní okénko 1. třídy

pokračování ze strany 8

VÁŽENÁ POROTO,
VÁŽENÍ HOSTÉ,
VÍTÁM VÁS VE
ŠKOLNÍM KOLE
RECITAČNÍ
SOUTĚŽE.
HEZKY SE BAVTE...

Velká
gratulace
Damíkovi a
Šarlotce,
kteří se
umístili na
bedně!

5

Den bez
klasických
aktovek...

6

BAREVNÉ STŘEDY...

Š
E
D
Á

Č
E
R
V
E
N
Á

7

Č
E
R
N
Á

MALÁ LESNÍ
VÝPRAVA
S REZEKVIŤKEM
A ZORKOU

8

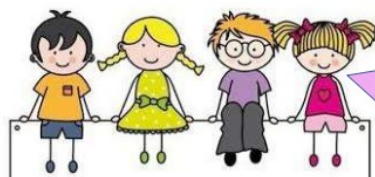

9

Televizní okénko 1. třídy

pokračování ze strany 9

Dobývání ostrovů pokračuje! Jsem zvědavá, kdo bude mít v lahvi nejvíce vršků a třídní soutěž vyhraje...

9

JAK VIDÍM, KDYŽ NEVIDÍM???

JMENUJI SE ANDĚL A RÁD POMÁHÁM SVÉ NEVIDOMÉ PANÍ. JSEM NA TO CVIČENÝ.

10

Pavla Jouklová

DNES JSME MĚLI PREVENTIVNÍ PROGRAM, KDE JSME SI POVÍDALI O TOM, JAK SPRÁVNĚ PEČOVAT O NAŠE ZOUBKY...

11

DALŠÍ ZASTÁVKA „DRUHÁ TŘÍDA“

12

Spisovatelé ze trojky

Třetáci psali své první vyprávění podle osnovy. Zkoušeli si psát správně odstavce s odskočením od kraje řádku. Posuďte sami, jak se jim podařilo splnit téma: Dárek, který mi udělal radost.

Kateřina Obrová

Dárek, který mi udělal radost

Od mámy a táty jsem dostal pytel na sedění k navazování.

Pochviloučkou jsem a hned jsem ho odložil do dřevěného pokoje k televizi.

Je zelený a velký a je v láhvi a v něm nějaké kuličky.

Vysílám ho k odpočinku sedění a nikdy si k ležení.

Jindřich Kácal, III. třída

Dárek, který mi udělal radost

Na den díků jsem dostala knihu od Maminky.

Rozprávěla jsem se, byla jsem šťastná.

Má krásné obrázky, když jsem byla malá.

Dárek využívám na čtení.

Barbora Babáková, III. třída

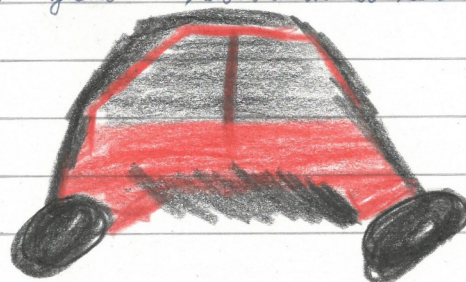
Dárek, který mi udělal radost

Ke narozeninám jsem dostal auto od rodičů.

Chtělo se mi smát.

Je to velké červené auto.

Vysílám ho jako přeměňovací auto jako vozíček a sezení.

David Remer, III. třída

Dárek, který mi udělal radost

Dárek jsem dostala od maminky, když mi brali krev.

Byla jsem šťastná.

Můj dárek je medvídek.

Nosím ho všude, když si něco přeju, dám si ho do ruky a on mi ho splní.

JSEM
KLÁČKA

Tereza Novosádová, III. třída

Čarodějnice v družině

Konec měsíce dubna je spojován s Filipojakubskou nocí, které vládou čarodějnice. Sletu čarodějnic předcházely v I. oddělení velké přípravy. Budoucí čarodějové a čarodějnice museli úspěšně projít čarodějnickou školou, kterou řídila zkušená superčarodějnice Kanimůra. V čarodějnickém zápisníčku jsme počítali havět rozprchlou po čarodějném doupěti, hledali jsme stejné klobouky, bloudili v temném bludišti. Naučili jsme se, jak vyrobit doutnající lektvar a ztratit se v mlze. Nechyběla ani příprava lektvaru věčného mládí a krásy. Tajenka v osmisměrci nám odkryla jméno nejznámější pohádkové čarodějnice Saxany. Vrcholem byly praktické zkoušky. Nejdříve nás čekal let na koštěti plný nástrah. Seběmenší chybička mohla způsobit pád, náraz do stromu, nebo dokonce spálení od ohně. Do lektvaru dlouhověkosti jsme museli zvolit správné přísady – čerstvé řasy, naložené žabí oči, různé druhy červíků. Zvládli jsme dokonce uhlídat i Kanimůřiny neposedné domácí mazlíčky – krysu Vasilisu a kocoura Moura. Při závěrečné čarodějnické diskotéce zazněly hity z filmu Dívka na koštěti nebo písničky od Dády Patrasové. Nechybělo ani čarodějnické vysvědčení, rozlučkové zaříkávadlo a sladká tečka v podobě malinových červíků.

Iveta Schimmerová

Den před Filipojakubskou nocí děti ze III. oddělení uspořádaly slet čarodějnic. Nejprve jsme si povídali o legendě spojené s pálením čarodějnic a poté se družina obratem proměnila v čarodějnickou třídu, kde jsme si vyrobili kouzelný lektvar. Společně jsme si také zasoutěžili v pěti disciplínách (let na koštěti, závod pavouků, čarodějnice a její obratnost, házení na cíl a mumie). Odměnou nám byly gumové žížaly a housenky. Čarodějnické odpoledne jsme završili pohádkou – Malá čarodějnice.

Bohdana Lišková

Galerie II. oddělení

ÁMOS SE DRUŽÍ V DRUŽINĚ

VYRÁBĚNÍ

HRY SE
STAVEBNICEMI

TANDEMOVÁ VÝUKA
S REZEKVÍTKEM

ČARODĚJNICKÁ
ZÁBAVA

DEN ZEMĚ

Barbora Hradilková

Rozhovor

V letním čísle Ámosova listu jsme vyzpovídali našeho nového spolužáka z Ukrajiny, Ilju.

R: Jaká je tvoje oblíbená barva?

I: Moje oblíbená barva je MODRÁ a ČERVENÁ.

R: Jaké je tvoje oblíbené zvíře?

I: Moje oblíbené zvíře je kočka.

R: Jaké je tvoje oblíbené jídlo/ pití?

I: Já mám rád spoustu věcí, např.: kuře s opékanými bramborami a moje oblíbené pití je např. mléko.

R: Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole?

I: Mám rád zeměpis.

R: Co rád děláš ve volném čase?

I: Rád se koukám na youtube.

R: Odkud pocházíš?

I: Pocházím z Charkova.

R: Máš nějakého sourozence?

I: Mám mladšího bratra jménem Dima.

Děkujeme za rozhovor.

PS: Ilja trval na tom, aby se s ním vyfotil Ivan. Nedivíme se, Ivan Iljovi ve škole hodně pomáhá. Je to od něj hezké.

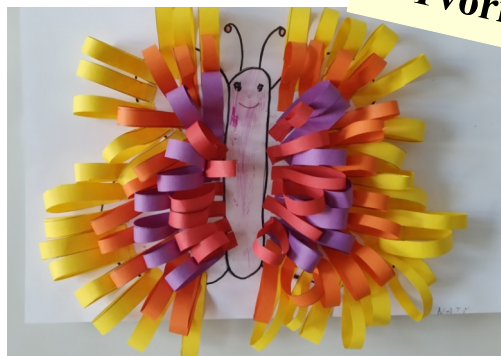

za redakci: Kamila Fialková, Lucie Gregorová, Jindřich Kácal, VI. třída

Soutěž

Před Velikonocemi vyhlásil Ámosův list soutěž o nejoriginálnější velikonoční vejce. Zlatou medaili získalo mechové vejce Štěpána Valáška z 1. třídy. Štěpán se může těšit na drobnou odměnu, která mu bude předána během slavnostního zakončení školního roku.

Všem účastníkům děkujeme za krásné fotky. A nezoufejte, příště to určitě vyjde!

Tvoříme

motýli: práce žáků III. třídy

okno s květinami: práce žáků I. třídy

Fletcherovi

(povídka na pokračování)

Všichni už byli po večeři, když v tom tatínek zahučel: „Ehm ehmm! Chtěl bych vám něco říct, děcka.“

Maminka se plácla do hlavy a děti zpozorněly. „S maminkou jsme to probrali myslím ažaž a podle mého názoru máte právo něco vědět.“

Ema a Max se po sobě podívali pohledem, který říkal „konečně jsme se dočkali“ a pak se koukli po Harrym, ale ten se zabořil očima do táty a napjatě čekal, co se bude dít. „Vy nejste normální děti.“ vymáčkl ze sebe tatínek.

„Jak to myslíš? Že **nejsme normální děti**?“ zarazil se Harry.

„Prababička od Elizabeth byla... čarodějka.“

„Čarodějka? Jaká?“ vyptával se Harry.

V místnosti se zvyšovalo napětí víc a víc.

„Sca -“ polkl.

„Scarlet Witch,“ dořekl.

Sourozenci ztuhli, jako by je někdo zmrazil ledem. Nebyli schopni slova, ani jeden. „Ta-takže naše praprababička b-byla Wanda?“ zeptala se Ema.

„Je to tak,“ ozvala se maminka.

„No, ale to je úžasný!“ zářil Harry a Ema přikyvovala.

„Já teda Wandu nemám rád,“ mumlal Max.

„Já radši Agátu.“

Nikdo ho ale neslyšel. „Něco jsem o ní četla, ale nevěděla jsem, že ta legenda je pravdivá,“ vysvětlovala Ema.

„Mami, a ty jsi taky čarodějka?“ zajímalo Harryho.

„Já –

pokračování příště

Klára Ficová, VI. třída

Text inspirovaný kartou z Dixit

Scissors were holding a running competition. They had to run a long distance to win competition and get the trophy. When the scissors were some meters before the tape they got faster because they really wanted to win. One scissor was very fast and cut the tape and won the trophy. Other scissors were angry because they didn't win.

Lucie Freibergová, VIII. třída

Nůžky pořádaly běžeckou soutěž. Kdo chtěl soutěž vyhrát a získat trofej, musel běžet dlouhou trať. Když byly nůžky pár metrů před cílovou páskou, zrychlily, protože chtěly opravdu vyhrát. Jedna nůžka byla velmi rychlá, přestříhla pásku a získala pohár. Ostatní nůžky se naštvály, protože nezměly.

překlad: Terezie Vařeková

Zábavná angličtina

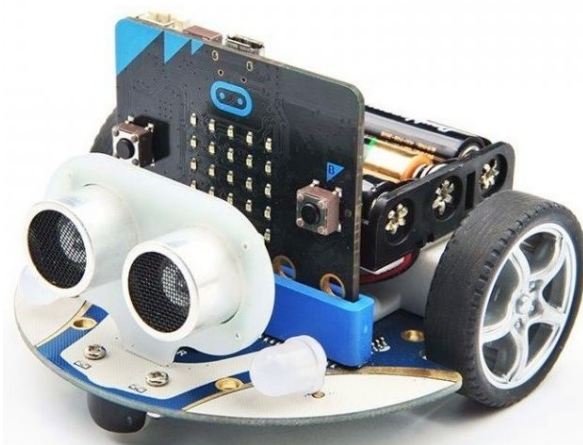
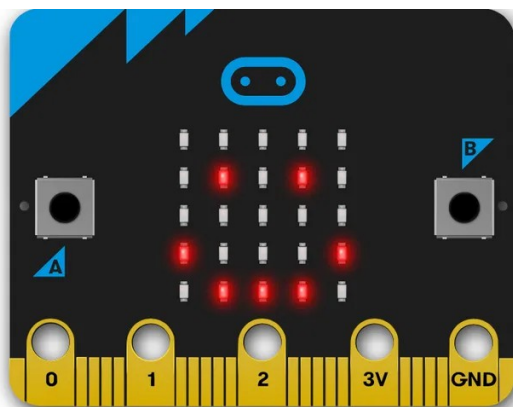
Nová informatika IV.

V minulých číslech Ámosova listu jste si mohli vyzkoušet několik úkolů, které vychází z nového pojetí informatiky na základních školách. Kromě kódování, šifrování a rozvíjení informatického myšlení bude součástí hodin informatiky také programování. Programování je vlastně vytváření instrukcí pro počítač, aby věděl, co má dělat. Pro takové instrukce existuje spousta programovacích jazyků, jako je například JavaScript, Python nebo C++.

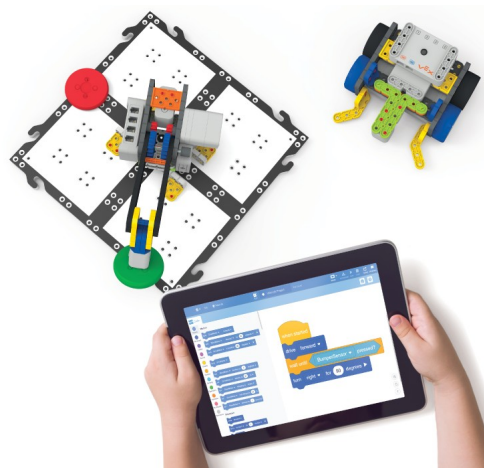
Naši žáci se budou učit programovat v programovacím jazyce Scratch. Scratch je největším světovým společenstvím programujících pro děti a programovacím jazykem s jednoduchým vizuálním rozhraním, které umožňuje žákům vytvářet digitální příběhy, hry a animace. Scratch je používán ve více než 200 různých zemích a oblastech a je dostupný ve více než 70 jazycích.

Další novinkou, se kterou se v nové informatice na druhém stupni naši žáci setkají, budou malé počítače BBC micro:bit. Zařízení velikost poloviny kreditní karty má procesor, senzory akcelerometru a magnetometru, konektivitu Bluetooth a USB, displej skládající se z 25 LED diod, dvě programovatelná tlačítka a lze jej napájet buď USB, nebo externí baterií. Pro desku BBC micro:bit existuje různé příslušenství, rozšiřující moduly, STEAM stavebnice a kreativní hračky.

Poslední novinku, kterou jsme pro novou informatiku pořídili z prostředků Národního plánu obnovy, jsou robotické stavebnice VEX GO. Robotika VEX umožňuje zapojit do informatického myšlení, algoritmizace a kódování všechny žáky od MŠ, přes ZŠ až po gymnázia a odborné střední školy. Žáky provází všemi úrovněmi aplikace VEXcode s blokovým programováním založeným na Scratchi, pro pokročilejší je zde textové programování založené na Pythonu a C++.

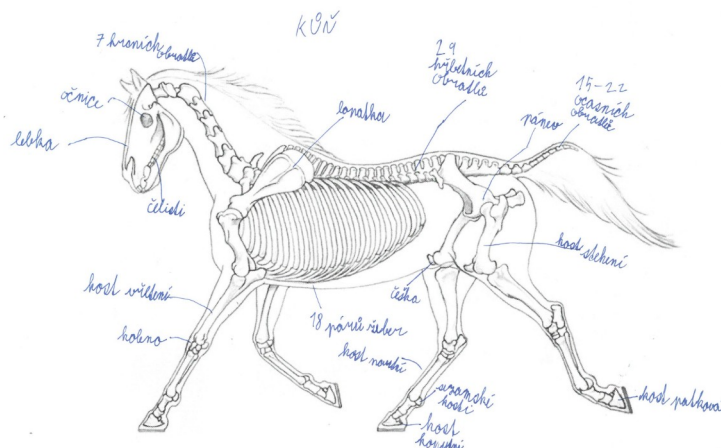
Stavebnice VEX GO obsahuje plastové díly z měkkého plastu pro snadné sestavení robotů i menšími dětmi, motory, různé senzory a řídicí jednotku. Děti mohou začít čistě mechanickými roboty pro pochopení fyzikálních principů a ve druhém kroku je doplnit o motory a ovládání. Ve třetím kroku pak robota propojí s aplikací VEX-Code (založené na Scratchi) a naprogramují robotovi autonomní pohyb a chování.

Máme rádi zvířata

K

 $\dot{U}$ $\mathbf{\tilde{N}}$

- paří musí lichokopytníky
- samec se nazývá hřebec, samice klisna nebo kobyla, mládě hříbě
- jezdci koně váží od 700 do 700 kg
- šarání koně váží od 700 kg až 1 t
- existuje mnoho barev: hnědák, vráník, bíloruš, plavák, rýsák, albín
- předci koní žili už před 60 mil. lety
- koně se využívají pro zábavu, práce na práci a také ve zdravotnictví
- největší využití je ale stále ve sportu
- nejdůležitějšími disciplínami jsou: dressura = olympijská disciplína, parkur, drezáž, koněkáčsko

Jindřich Kácal, III. třída

Osvěžující smoothie

zmražené jahody/maliny

kiwi

banán

mléko

a můžete přidat zmrzku podle chuti :)

Připravíte si mixér. Do mixéru dáme všechny ingredience. Aby bylo smoothie více osvěžující, můžete přidat led. Všechno pořádně rozmixujeme.

Pečeme s Luckou

Připravíme si skleničky, do kterých nalijeme naše smoothie. Přidáme brčko a na ozdobu lístček máty. DOBROU CHUŤ!

Lucie Gregorová, VI. třída

Den v Technickém muzeu

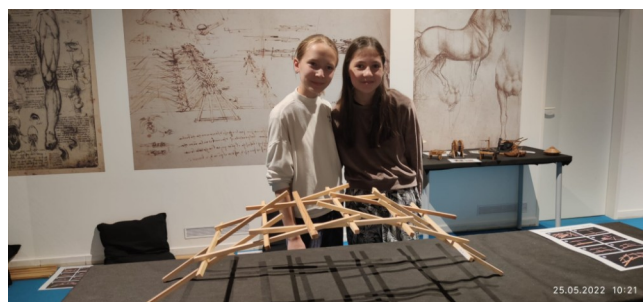

Ve středu 25. května jsme společně se sedmáky navštívili Technické muzeum v Brně. Čekala na nás úžasná interaktivní výstava o díle Leonarda da Vinciho.

Zeptali jsme se šestťáků, jak se jim tam líbilo.

Ema Paulasová – Moc se mi líbily vynálezy, které jsme si v dílně mohli vynaleznout.

Klára Ficová – Byly tam super vynálezy a moc se mi líbilo v herně.

Lucie Gregorová – Mě bavila dílna, kde jsme vyráběli padák, jeden z mnoha Da Vinciho vynálezů.

Kamila Fialková – Super bylo, jak jsme si v herně mohli vyrobit přenosný most.

Tereza Hanáková – Mně se moc líbilo v sekci, kde byly obrazy. Ráda maluji a některé jsem i poznala.

Sarah Jandová – Moc mě zaujala socha přímo u vstupu.

Denis Mlčák – Líbil se mi vynález na obranu proti vojákům.

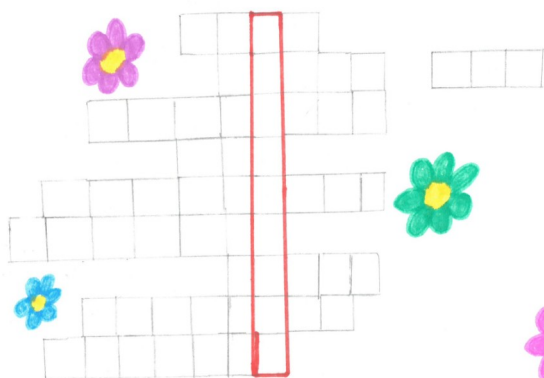
Nevíte, kam se vydat o víkendu a zajímají vás vynálezy? Neváhejte, da Vinci vás nadchne!

Lucie Gregorová, Ema Paulasová, VI. třída

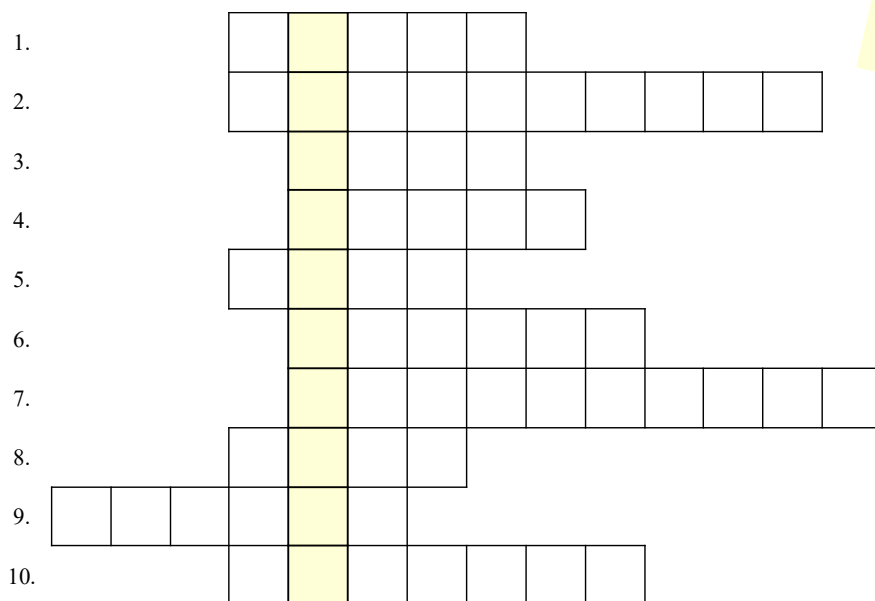
Luštíme se Channy

TAJENKA

1. kvetoucí strom?
2. jedovatá rostlina
3. chráněná rostlina
4. kvetoucí keř?
5. nekvetoucí rostlina
6. kvetoucí bylina
7. okrasná zahradní rostlina
8. léčivá rostlina
9. jak se rozmnožuje nekvetoucí rostlina

Chanelle Matos da Silva, III. třída

Křížovka

1	Jablko je o.....	6	Na prázdniny jezdíme k babičce a
2	Na akademii se bude před lidmi	7	Zmrzlina z čokolády se jmenuje
3	má chobot	8	V Želešicích teče Bobrava
4	Naše škola má schody i	9	Koupeme se v
5	Školní předmět o přírodě se jmenuje	10	Bonbón na tyčce se nazývá
- příroda.....

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice

Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Kamila Fialková, Klára Ficová, Lucie Gregorová (VI. třída), Adéla Remerová, Kateřina Vlachová (V. třída), Anna Balátová, Elena Fialková (IV. třída), Patrik Brychta, Jindřich Kácal, Chanelle Matos da Silva (III. třída)

Kontakt: amos@skolazelesice.cz